

3514

H Ä N D E R N A P Å S T E N E N .

På hällan ner mot ån i Häglige finns en sten
med avtryck av två stora händer. Di si att dä va en
jätte, som kasta en sten ner mot ån men så tydde den
inte fram utan ble ligganes på hällan.

Skruv
7. Bringe
Häglige
1939

Med. Erik Johansson
Ber. av Anders Dalén
född. 1845 i Löv,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

3514
POJKEN, SOM GÅTT VILSE.

Det var en pojke, som ble borte en gång, å di gick ti
Jöns Olsson. Men han sa, att det var svårt å ta reda på honom,
för han skulle gå igenom alla trådarna i hans kläder.
Men di hitte en.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—

2

3514

SKÖVSNUAN.

Det var en gång jag hade varit ridande i Hallaröd på natten .
Och jag kom till samma ställe två gånger. Och jag ble liksom
riktigt "dölmed", imen jag satte mej på en sten å sov lite
å sen vände jag rocken å sen hitta jag rätt. De va skövsnuan,
som hade fört me vilse.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

SK
1 Göttinge Ad
Näytälinge o. n.
1932

3514

NÄCKEN STÄMMER FIOL.
(strängar)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Om spelemännen vill ha sina fioler riktigt bra stämnda ska di bara lägga dom ve en bäck, så stämmor näcken dom. När näcken stämmor fiolerna, så har han en annan fiol mä se, som han stämmor efter. Spelemännen få därför ha noga märke på sina fioler, för om di få förbytt med näcken så spela di så att både bord o bänkar hoppa. Så hände dä för en, som ja spela i lag mä. Han hade fått förbytt mä näcken o när han spela, så hoppa både bord o bänkar.

Alpp. Erik Jansson
S. Rönner

Per. Andreas Dahlkvist
1. 1845 i Flöt

3514
B Ä C K A R Å N.

Om där va nån som ville lära o göra
träsko riktigt bra så skolle han först göra ett par
stora klompiga träsko o sätta ve en bäck om kvällen
så slet bäckarån rätt form på dom, så om morgonen va
di så bra så bra o passa riktigt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

M J Ö L K H A R E N .

3514

Det var en käring, som stod å rörde i en kittel med grädde.

Å så kom ja å en ti kar förbi där. Hon ble så snopen, när hon såg oss. Djävvla skammanes, så den andre karen ti na å gick bort å ville hjälpa na. "Mej ja kan säl, sa hon.

Ja mjölkaharana va osynlia för andra människor, så vi kunde inte se något. Hon rörde me en visp så det spruta högt över kattenä.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

S V A R T H U N D .

3514

Det var en löjtnant på Ljungbyhed, som var så le å räli.

Det var ,när jag var husar där,. Å di sa, att han hade en
svart hund efter sej på natten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

3514

L Ö J T E G O B B E N .

Di s i r, att där e en gammal lammettare, som går omkring
"Råbockastenen", för han har inte mätt rätt, å så får han gå
där med sin lykta.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

3514
M A R A N.

Om nätterna kan maran komma o fläta ihop manen
på hästana så dä blir liksom "filtred"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Skane
V. d. g. n. g.
Kärlinge

Mynd. Gustaf Johansson
Per. Anders Waldqvist
Född 1845 i Höv

3514

K L O K F Å R S T R Å K E A T T G Å A V S E J

S J Ä L V.

Det var på ett kalas å Jöns Ols bror han la stråken över
fiolen å den börja gå av sej själv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

3514
K L O K V I S A R H Ä X A N I E N S P A N N .

Det var i Sandåkra i N.Mellby en man, som hette Jöns Olsson.
Jag hade en ko, som var sjuk, hon hade blohalning, Ja gick ti
honom å han visa mej en kvinna i en vattenspann. Det var den
kvinnan, som hade trollat min ko. Men kon dog , för han sa, att
det var omöjligt å bota na. Ja skolle ^{komma} innan det nionde dygnet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

3514

R Ä K N A F Ö N S T E R R U T O R N A

När man ligger borta på ett ställe första gången så ska man räkna fönsterruterna i rummet där man ligger innan man somnar. Den som man då drömmer om den natten den blir man gift mä.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3514

H Y L L E S O M L Ä K E M E D E L .

Ja, om ja inte hade denne här hylle-
busken här utanför så tror ja att ja hade ont i halsen för
jämnan. Ja brukar koka blommorna o så dricka vattnet o sen lägger
ja "blomstren" i en strumpa o binder om halsen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

3514

D A N S A K R O N A N A V B R U D E N .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Ja ha vatt på många bröllop i mina
dar. O alltid så skolle vi dansa kronan av bruden o försöka
att trampa sönder slöjan. Då skolle äktenskapet bli lyckligare.

3514

'R E G N A R I B R U D K R O N A N !.

Om dä regnar i "bruakronan", d.v.s. regnar
er när dä e bröllop, så blir dä ett olyckligt äktenskap.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Klänna
v. Gården
Ångström 1932

Andreas Zalkovsk
f. 1845 i Hön.

3514

STAFFANSVISA

nyttelärare: *Bibi Johansson*
S. Rönner

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

1) God morgon fromme värd och gunstiga värdinna
samt alla andra som i huset bo inne.

Er önskas nu av hopen vår

en fröjdefull jul ett gott nytt år.

vi hoppas också ni vål förstå

vad detta språket syftar på,

öl och brännvin anamma vi gärna

och ljus behöva vi i vår stjärna.

Efter vi ha vandrat i frost och tö,

så är oss av nöden båd' brännvin och brö'.

Staffan med sitt vita skägg

skall vi sätta mellan skål och vägg.

Honom skall ni skänka ur kannor två

så det må alla komma ihåg

en glad givare skall leva evinnerligen.

Härmed är besöket slut

Staffan och hans gossar troppar ut till nästa gård.

Skriv endast på denna sida!

+ för affär 1.55

3514
J U L S E D E R.

Vid Knut, den trettande januari, slängde vi "julaknutor". Vi gick i hela byn o slängde in en knuda på vart ställe. Dessa knudorna hade vi gjort av vedträn o så virat "lasa" om. Där va en skam o bli tagen när vi slängde in knudorna. Vi skolle slänga dom i köket.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

3514

GRÖTRIM.

Dinne gröden e kokt i gryda o ente i bötta,
ta ente mar i skeen än du tyr o lötta.

Detta grötrim användes endast julafton. Man skulle läsa upp det när man hade öst opp gröt på tallriken.

3514

SKOMPEN GER KUNGEN EN ÖRFIL.[?]

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Skompen han va ju riksdagsman. Men så di andre riksdagsmännen va "förtrödena" på Skompen för att han fick sitta närmast kungen. O så satt di ju i rad o så bestämde di att di skolle ge varandra en örfil allt eftersom di satt i rad. O på så sätt skolle ju Skompen va tvungen o ge kungen en örfil. Men när turen kom te Skompen så reste han se opp o sa, "min fader var en åkerman, när han kom till renen så vände han om", o mä däsamma fick den som hade gett nom örfilen en bra sinkadus.

3514

PRÄSTEN Å DRÄNGEN .

Det va en präst i ~~Nix Mellby~~ N. Mellby, som hette Horny.

Så hade han dräng, som skulle vattna "kregen". "Djävvelen
anamma fan", sa han. Ja de har du rätt i Kvist, för den ene
fanen tar ente den andre, sa prästen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

3514

PRÄSTEN Å JOHN GALEN.

Det var en präst i S:a Rörum, som hette Vingren. Han va farlit
le ve läseglöttana. Men så va där en, som di kalla för
John Galen, som pryla en en gång. Han la sej på golvet å la
prästen ovanpå sej å krama å knep honom. Men så kom prästfrun
å då sa hon: "Pappa, va gör du?" för hon trodde de va Vingren,
som piska John Galen. " Nej mor de e jag, som lider, sa
Vingren.

En gång skulle John Galen göra kyrkobot, för att han hade bannad
väred. Å då hade han tad en så faselit röd halsduk på sej.

Å prästen ble så galen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

3514

V I S A.

Dagar komma ock dagar gå
och aldrig få vi en brännvinstår
och var vi komma och var vi gå
så få vi aldrig på buteljen.
I hela socknen finns ~~ej~~ inga krog, inga krog,
och därför slita vi mindre skor,
tra la la, tra la la.

Tacka vill jag i G~~ö~~teborg
där finns det krogar på varje torg.
Där glömmet man bort livets sorg
och stiger genast in på krogen,
tra la la, tra la la.

forts.

3514

Kaffekannen skall på bordet stå,
och goda vänner skola till mig gå.
Och den, som inte trivas kan hos mig
den kan aldrig lycklig skatta sig,
tra la la, tra la la.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

3514
V I S A.

Uti min faders hulda boning,
där var ju tiden aldrig lång.
Där visste jag av inga sorger
ej heller av min bortgångs nöd.

I fulla år jag här har vandrat
förutan vänner och förutan råd.
Men vänner har man
men blott i glädjen
slätt ingen enda dag,
som lider nöd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

3514

V I S A.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

Jag var en äkta muntergök

i mina ungdomsdar.

Var kväll på dans och dryckskalas

jag hos min jänta var.

la la la la la la la la la.

Men som det ofta händer sig

att kärlek bliver skämt,

blev hjärfat utav kärleken

i melankoli stämt

la la la la la la la la la.

forts.

3514

Men fram kom där en hög en sprätt

jag vet ej vad han het,

han log så ömt han språkade

men lika ömt han drog.

Förstås han alla flickor hade kär

förstås så även min.

Men innan halva årets slut

min flicka blev förent.

la la la ——— ——— ———

Då ropade jag på Källare-Sveh

"Tag fram champagne-vin"

ock i det samma korken sprang

så reste all min sorg.

la la la — — — — —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

3514

SKOMPAVISAN.

/De andra riksdagsmännen frågade Skompen, vad hans far hitte
på/

Min far han var en ärlig kar
arbeta hela dagen.

Mod och styrka ägde han, att
att ta en skälm i kragen.

Hans tal var det att Gud är god,
som giver styrka, kraft och mod.
Han törs ock våga liv och blod
alltefter tunga lagen.

forts.

3514

De andra riksdagsmännen frågade Skompen vad han
gjorde.

Jag bryter sten, gör marken slätt,
jag nyttjar mina plogar.
Jag fruktar Gud, och älskar lag
planterar träd på bästa plan,
och därtill är jag nöjd och van
alltefter världsliga lagar.

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

3514

Riksdagsmännen frågade hur han var klädd. Han hade fått en klänning av kungen. Denna bar han närmast kroppen och ytterst hade han en vadmallströja.

Vadmallströjan mej omger,
fast hon är illa buren.
Hon mej mycken värme ger,
hon är med glädje buren.
Men jag försäkrar på hans nåd,
min dotter spunnit varje tråd,
dock med min hustrus hjälp och råd
är den både sydd och skuren.

forts.

3514

Sedan frågade riksdagsmännen vad han åt.

Med rikan spis och kräslighet,
därtill min mat är smakad.

— — — — — ?

ja hon är huld uti sitt hus,
hon bjuder varje gäst med krus
och ingen hungrig från mitt hus
har gärna gått att klaga.

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

3514

Skompens råd till sin son.

Min son var lika du som jag,

men var din egen herre.

Var aldrig brottslig eller svag

det blir dock icke värre.

Gör allom rätt gör vad man vill,

var lagen lydig på allt sätt,

Det försäkrar jag är bäst,

men var din egen herre.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

3514

V I S A.

Mitt fulla horn och sångens raske toner
och största skatt och munterhet,
jag byter ej med alla furstars kronor
och Salomons härlighet.
För sådant är lycksalighet.
För allting lämnas när man dör
för allting lämnas när man dör.

Jag önskar mig en ren oredlig källa
där vinet ingen skada tar
ett fat, som fylles, åter när det hålles,
som tusen täta väggar har.
Ett sådant barn, som äger kraft
och sådan munterhet vi haft
och sådan munterhet vi haft.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

3514

Jag önskar mig en ung och vacker flicka,
som älskar mig, med andra ord

jag önskar mig ett litet himmelrike
oppå denna syndefulla jord.

Samt tåligt sinn och munterhet
skall följa mig till graven ned.
skall följa^{mig} till graven ned.

Nog vet jag väl att jorden är förbannad
fast överallt ses välsignelsen.

Det stiger opp ur havet opp på landet
det regnar ner av himmelen.

Lycksalighet är jordens mån.

Välsignad är den fallna jord
välsignad är den fallna jord.

forts.

3514

Vinrankan gror och kärlekslågan brinner
och vackra flickor pryda oss.

Men överallt se vinet hur det rinner,
det grönskas av välsignelsen.

Lycksalighet är jordens mån,
I vänskap vackra flickor skål
i vänskap vackra flickor skål.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

É A M S A.

3514

Haur ska du gau,
sa Per Tau.
Te Lannskrona,
sa Per Rona.
Ha ska du där,
sa Per Vär.
Köba löga,
sa Per Höga.
Ho många,
sa Per Långa.
Trille fira,
sa Per Lira.
Nu e dä nock,
sa Per Klock.
Rätt te pass,
sa Per Mass.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

3514

'GISSA NÖTTER'

Man tog en handfull nötter, skramlade lit mä
dom o så sa man,

Här kommer en herreman ramlandes o skramlandes,
hur många betjänter har han?

eller

- A: Kåst eller råga,
B: ja skulle бага,
A: hur många kagor?

Gissade B.fel skulle han böta lika många
nötter som A. hade i handen. Gissade B. däremot
rätt så skulle han ha alla de nötter som A. hade i
handen.

3514

'G I S S A N Ö T T E R'

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Man tog en handfull nötter, skramlade lite

må dom o så sa man t. ex.

37

- A: Ugglorna skrika i mossarna,
B: käringarna springa med påsarna,
A: var de komma så snacka de,
B: få de något så tacka de,
A: hur många gånger?

eller:

- A: Opp o ner på prammen (pråmen)
B: alla göingarna i dammen,
A: hur många?

Gissade B. fel skulle han böta lika många nötter som A. hade i handen. Men om B. gissade rätt skulle han ha de nötter som A. hade i handen.

3514

'GISSA NÖTTER'.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

38

Man tog en nöt o la den under en av fingrarna,
sen knöt man handen o sa,

- A: Min so luntar i skogen,
B: min luntar efter,
A; vilken bok ligger hon under?

För var gång man gissade fel fick man böta
en nöt.

B. skulle nämligen peka på den finger under
vilket han trodde att A. hade nöten gömd. Gissade B. rätt
första gången fick han nöten.

3514

K Y R K O T I O N D E.

Dä va när ja tjänte te Per Trueds här i Häglinge.
Dä väl en sjutti år sen nu. Då skolle ju prästen ha kyrko-
tionde. O så kom prästens drängar mä häst o vagn o skolle
hämta säd en gång, för prästen skolle ju ha var tionde trave
säd. Men di fick själva köra ut på åkern o hämta dä, för hus-
bonden tyckte aldrig om när di kom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39

S E D E R O C H B R U K .

3514

När ja tjente på ett ställe, så kom moran ut på stycket en gång, när vi hösta me litta pantofflegröd i forkled.

Å så hade hon en fjel me se å la ed på.

De va värst me fluorna, for di ville osse ha.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40

3514

"BRÄNNEVINSBRÖ."

Förr hade vi så mycke "brännevinsbrö". På
dä stället där ja tjänte hade vi brännevinsbrö var
"meaftan", o dä fick vi äta "bara", för där va ju inte
nåt kaffe på den tiden. Vi skar en skåra i brödskivan
o så hällde vi brännvinet där. Ja, då va inte brännvin-
et så dyrt. Man konne få en kanna, dä ju två stop, för
sexton skilling.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

3514

NUNEGÅNGANA I HÄGLIGE.

När di byggde Häglinge nya kyrka, så träffa di på

"nunegånga" .

Nunor de e ju en slavs fölk, som har vad för i tiden.

Nunor hålle dom i joren.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

42